

מצעד הפזמונים הסיוולאי

מדי חודש יוגש לחובבי הפזמונים בישראל תקליט ארוך-נגן בעל טיב מעולה הכולל את

6 הפזמונים

הנמצאים באותו חודש בראש מצעד הפזמונים

תקליט החודש כולל את הפזמונים הבאים כולם בביצוע משובח:

**CONFESSIN
DEVIL IN DISGUISE
DA-DOO-RON-RON
ATLANTIS
SUKIYAKI
TWIST AND SHOUT**

אני מתוודה
השד בתחושת
דה-דו-רון-רון
אטלנטיס
סוקיאקי
טויסט וצעק

התקליט יימכר לקוראי "ידיעות אחרונות"

בנוחיר מיוחד של 5.50 ל"י

(המחיר כולל מס-קניה)

מכירת התקליטים במחיר זה אופשרה תודות להסכם מיוחד עם החברה השבדית המפורסמת "פורטונה". שיצאו לה מוניטין ברחבי אירופה והמפיצה מדי חודש מליטוני תקליטים בכל הארצות

כיצד תרכוש את תקליטי

מצעד הפזמונים

שתי אפשרויות לפניך:

פנה לאחת מתחנות המכירה הבאות:

תל-אביב :	יהודה וייס, בע"מ, טל. 61065	נתניה :	דורון, רח' הרצל
רחוב מקוה ישראל 12		טבריה :	ד. גרוס, חנות ספרים
ש. קיבל, רח' שיינקין 11		צפת :	י. גרינבוים, חנות ספרים
ירושלים :	מ. קדוש, רח' בנייהודיה 11א'	עפולה :	י. ברס, חנות ספרים
רח' פ"ה :	שלמה בן-שלמה, רח' הרצל 6	רחובות :	יאנאי, חנות ספרים
רמת-גן :	שי. רחוב ביאליק	אשקלון :	אבינוח, חנות ספרים
ראש-גן :	לבידור, רח' רוטשילד 61	רמלה :	המדע, שפיר, חנות ספרים
חדרה :	רפפורט, חנות ספרים		

ההפצה הראשית: יהודה וייס, בע"מ, תל-אביב, רחוב מקוה ישראל 12, טלפון 61065

שלח במעטפה, למועדון מצעד הפזמונים העולמי, ת.ד. 14125, תל-אביב, את תלוש ההזמנה בצרוף המחאה על סך 5.50 ל"י. ותקבל ללא תוספת דמי משלוח את התקליט במעונך. כל התקליטים נתונים במעטפה נאה.

גזור כאן ומלא בכתב ברור

לכב'

מועדון מצעד הפזמונים בישראל,

ת.ד. 14125, תל-אביב

א.נ.

נא לשלוח לי את התקליט של "מצעד הפזמונים העולמי", למעוני.

שמי

כתובתי

(רחוב ומספר)

(עיר או ישוב)

מצורף סך 5.50 ל"י בהמחאה / המחאת דואר / בבולים

תאריך

חתימה

(ה.)

(המשך מעמוד 17)

בת 40 בערך שנכלאה בגלל שבעלה, שהיה רופא, ביצע הפיכה מלאכותית. היא לא הפסיקה לבכות ולצעוק שנעשה לה עוול. למולי הוכנסה לתאנו ביום השלישי אשה יפהפיה, שדיברה גרמנית, ומיד מצאנו לשון משותפת. היא סיפרה לי שנעצרה בגלל "שלא שילמה לבעלה דמי-מונות...". לא חשוב לי מה היתה הסיבה האמיתית. העיקר היה שהיא היתה נפלאה. התנהגה עם כולנו כמו אם עם ילדיה. אני עוד זוכרת אותה עד היום. דומיניק קראו לה. היא קנתה לנו כלי רחצה וממתקים ונתנה לנו אפילו מעט כסף, כדי שנוכל לקנות סיגריות.

★ ★ ★

ז'אק הנחמד והטוב

לאחר ששה ימים בדיוק הגיע הכסף מג'ימי. העברתי לתחנת המשטרה, שם התנצלו השוטרים במיטב האדיבות הצרפתית על אי-הנעימות שנגרמה לי. שוחררתי מיד מבלי שיפתח נגדי שום תיק. "תוכלי לחזור לצרפת מתי שתרצי", אמרו לי השוטרים. אמרתי להם יפה תודה רבה, ומהרתי לבית-המלון הראשון בו יכולתי למצוא מקלחת חמה.

היה בידי כרטיס נסיעה חזרה לארצות-הברית וארבעה ימים עד למועד הפלגת ה-אניה. אמרתי לעצמי: הפעם אני עורכת סייסה של ארבעה ימים ולילות רצופים. ואז חיכתה לי ההפתעה הכי גדולה בפאי-רני. עוד באותו ערב ערך לי יודי ישראלי, העוסק בהפקת סרטים בפאריז, הכרות עם ז'אק שארייה. היתה זו "אהבה יודותית ממבט ראשון" ביני ובינו. אמרתי לו שאני עומדת להפליג תוך ארבעה ימים. הוא רק חיך והזמין אותי לטיול בגינואר הלבנה שלו. בילינו ארבעה ימים נפלאים ואמרנו "להתראות". הוא הבטיח שיבוא לישראל.

בלה-הבר חיכתה לי האניה מאורטיניה, אשר הפליגה לגניוירוק. ידעתי שאני ניסעת כדי להתחתן, כדי לנסות לבנות לי בית. כדי למצוא אחת ולתמיד פינה משלי, בה אוכל לנהל חיי-משפחה שקטים ולגדל ילדים. ידעתי גם מי יהיה בעלי. לא גימתי. כל מה שהחיל לי היה אכזבות אין-קץ. הגעתי לגניוירוק והתחתנתי עם רלף, אותו גבר מבוגר ורציני. לא הפריע לי שהוא היה כבר אב לשלושה ילדים. הייתי עייפה. גורא עייפה. הייתי מוכנה להקריב הכל כדי להיות מאושרת. הייתי מוכנה להישאר אפילו ב-ארצות-הברית, לצידו של רלף.

נישאנו כ-24 ליוני בנישואים אזרחיים. לרגע היה נדמה לי שבחברתי של רלף אהיה, סוף-סוף, מאושרת ושאלתי להתגבר על אי-התנגדותי לחיים בארצות-הברית. שוב טעיתי. לאחר שלושה חודשים הר-גשתי שאני הולכת ונשכרת. לא יכולתי ל-החזיק יותר מעמד בארץ זרה, הרחק מידי, הרחק מהמקום בו גדלתי וחונכתי. כל הלך החיים האמריקאי, היה זר לי לחלוטין. לאף אחד אין שם זמן, כולם רצים, השד יודע לאיפה. הגשם חסרות טעם, וכל מה ש-מעניין את הגברים, זה איך לעשות כסף. כל הזמן אך ורק כסף. ראיתי שאיני יכולה יותר. אמרתי לרלף שאני רוצה לחזור הביתה, לישראל.

רלף גילה הבנה. הסכמנו שנביים בגידה כדי שתהליך הגירושים יהיה מהיר. לאחר שמונה חודשים באה"ב חורתי הביתה.

★ ★ ★

מבט קדימה בתקווה

אין לי מקום אחר לחיות בו. כאן נולדתי וגדלתי. זהו המקום היחידי עלי אדמות שאני מרגישה באמת בבית. אני יודעת שישנם אנשים השוללים אותי. אני יודעת. אינני מלאך. עשיתי מספיק טעויות עד עכשיו. אני גם יודעת שישנם אנשים הנהנים ללחוש מאחורי גבו של כל אחד השמצות וכזבים. אין דבר. אני יכולה לסבול גם את זה. יש לי עור הרבה יותר עבה ממה שמתארים לעצמם כמה רכלנים קטנים, המנסים למרר את חיי.

אני אוילי לא גאה על כל מה שעשיתי, אני לפחות מכירה בכך. אבל האם יש בינו משהו שכל מה שעשה עד עכשיו יכול לזכות אותו במדליה? לא. כל אדם והטעויות שלו. אני לפחות לא מעמידה פנים של בתולה קדושה ואני מכירה כמה אכס-בתולות המנסות בכל כוחן להיות קדושות.

בעקבות מה שעבר עלי בפאריז, הדייקי לי את השם מזדנבת. שטויות. אני לא מזדנבת אחרי אף אחד. להיפך, אני מכירה רבים וטובים המזדנבים אחרי.

אבל העבר נמחק. כל מה שאני רוצה זה שיעזבו אותי במנוחה, כדי שאוכל להביט סוף-סוף קדימה ובתקווה.